

John Ulf Anderson

*tolkar Evert Taube,
Birger Sjöberg
och Ulf Peder Olrog*

Om John Ulf Anderson

När John Ulf gav hals som baby avlyssnade mamma Ruth sonora inslag som varslade om något kommande kantabelt. John Ulf behövde aldrig söka sig till visan. Den sökte honom. Och det var kort efter det han lämnat moderlivet.

Jag känner bara till en person som redan som treåring var märkbart fan till Evert Taube - John Ulf Anderson.

Och på den vägen är det med sjusärdeles besked.

En lika ihållande symbios mellan kreatör och interpret under snart sju decennier lär vara svårt att hitta motsvarighet till.

På föreliggande CD-skiva har exekutören kombinerat sina Taube - tolkningar med ytterligare två synnerligen betydande

valfrändskaper. Birger Sjöberg och Ulf Peder Olrog.

Den senare dessutom känsligt gestaltad i visans form, kallad "Rosenbloms rymdfärd". Som en gripande tillägnan, signerad John Ulf.

Redan när Anderson stämmer gitarren förkroppsligar han av innebörderna i det latinska begreppet consero; gå i närkamp. Med huvet på sne och gehoörsörat som sammanvuxet med gitarrens resonansbotten, gör han sig beredd för sin mycket personliga sokkratiska förlossningskonst.

Han lyfter maestro Evert ett par oktaver och kan därtill förefalla förläna honom oanade dimensioner.

Som om han i andanom tjuvlyssnade på originalet för att sen överraska med det som aldrig till fullo går ~~går~~ att sätta ord på.

Men det sägs, inte minst i toner. För den som har öra att höra

OLOF BUCKARD